

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 24/2017, referent a l'Institut d'Assistència Sanitària (CAP (...)).**Antecedents**

1.- En data 10/05/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava una denúncia amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). En concret, la persona denunciant (Sra. (...)) exposava que una treballadora de l'Ajuntament de (...) –Sra. (...)-, “*fant-se passar*” per treballadora social, va contactar telefònicament amb la seva metgessa de família (Dra(...)) al Centre d'Assistència Primària de (...) –dependent de l'Institut d'Assistència Sanitària- per tal de sol·licitar informació relativa a la seva persona. La persona denunciant afirmava que en el transcurs d'aquesta trucada hi va haver un intercanvi d'informació entre totes dues professionals en relació amb la seva persona.

Per tal d'acreditar els fets denunciats, la persona denunciant aportava la següent documentació:

- a) Còpia d'un document intítulat “*Notes de seguiment a partir del dia 01/01/2002 fins el dia 08/03/2017. Tots el professionals/Totes les UP'S*” emès pel CAP de (...) -ABS (...) i on consta el logotip de l'Institut d'Assistència Sanitària (en endavant, IAS). En aquest document figura el següent literal:
“*22/07/2015 – (...) – MEDICINA DE FAMILIA
ANSIETAT; PROBLEMA SOCIAL
[14:49] Truca la treballadora social (...) (972(...)) per comentar els conflictes que té la (...) amb els veïns.
Li explico que s'ha visitat amb en (...), i que ha iniciat timent. Ha de tornar a la consulta en 3-4 setm
Comentem amb en (...) pq n'estigui al corrent per quan torni a la visita*”
- b) Còpia de la reclamació formulada per l'aquí denunciant davant l'IAS – ABS (...), en data 29/03/2017, on es queixava dels mateixos fets aquí denunciats.
- c) Còpia de l'escrit de data 13/04/2017 adreçat per l'IAS – ABS (...) a la persona aquí denunciant, donant resposta a la seva queixa. En aquest escrit es recull el següent literal:
“*(...) la Sra. (...) va contactar amb la seva doctora, Dra. (...); per exposar els conflictes veïnals i de relació que tenia vostè. La doctora li va comentar que tot i que la tenia de pacient, vostè es visitava amb el Dr. (...) i que era ell qui es feia càrrec dels hipotètics tractaments i de fer el seguiment del seu problema de salut. En cap cas va comentar patologies, diagnòstics ni tipus de tractament perquè coneix i respecta el dret a la confidencialitat dels actes mèdics*”.

Atès que els fets denunciats podien concernir a dos subjectes diferenciats –l'Ajuntament de (...), per una banda; i, l'IAS (CAP (...)), d'altra-, s'assignà un número de denúncia en relació a cadascun d'ells –IP 149/2017 i IP 150/2014, respectivament-.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia, d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents en uns i altres.

En el si d'aquesta fase d'informació prèvia, per mitjà d'ofici de data 11/07/2017 es va requerir l'Ajuntament de (...) per tal que informés sobre diverses qüestions relatives als fets denunciats.

En data 01/06/2017 l'Ajuntament va respondre l'anterior requeriment aportant un informe de maig de 2017 signat per la Sra. (...). En aquest informe s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que *"l'acord pel qual vaig iniciar la relació laboral amb l'Ajuntament de (...) m'assigna les tasques corresponents al desenvolupament del pla de ciutadania. En termes generals el pla de ciutadania inclou, entre d'altres, les funcions de mediació comunitària i foment de la convivència veïnal del municipi, que es du a terme per mitjà de diversos programes"*.
- Que *"la Sra. (...) està adscrita a l'Àrea de Ciutadania, (...)"*.
- Que *"la Sra. (...), en exercici de les seves funcions professionals, té contactes ocasionals amb professionals de la sanitat (també amb la Dra. (...)), en ocasions a requeriment d'aquests o del mateix pacient, sense que mai s'hagi produït revelació de dades o d'informació reservada"*.
- Que *"La Sra. (...) va mantenir una conversa amb la Dra. (...), fa anys, resultat de la informació proporcionada per la pròpia denunciante, atès que manifestava que els problemes veïnals li causaven problemes de salut. En dita conversa no es revelaren dades ni informació reservada"*.

3.- En data 11/07/2017 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Institut d'Assistència Sanitària per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.d) en relació amb l'article 10 de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 13/07/2017.

4.- L'IAS va formular al·legacions a l'acord d'iniciació mitjançant escrit rebut a l'Autoritat el 26/07/2017.

5.- En data 22/11/2017 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'IAS havia incorregut en una infracció greu prevista a l'article 44.3.d), en relació amb l'article 10 de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 23/11/2017, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat sense que davant la proposta de resolució s'hagin formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Una persona empleada de l'Ajuntament de (...) (Sra. (...), tècnica adscrita a l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament) en data 22/07/2015 va telefonar una metgessa (Dra(...)) qui presta serveis a l'IAS (CAP (...), del qual n'és usuària com a pacient la persona aquí denunciant). En el transcurs d'aquesta trucada telefònica, la metgessa esmentada va revelar a la tècnica municipal indicada dades personals relatives a la persona aquí denunciant, en concret, la identitat del metge amb qui s'havia visitat, que havia iniciat tractament i que havia de tornar a la consulta en el transcurs de tres o quatre setmanes.

Fonaments de Dret

1.- És d'aplicació al present procediment el previst a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC); així com al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant l'acord d'iniciació. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació la resposta motivada que donà la persona instructora a aquestes al·legacions que l'entitat imputada havia formulat davant l'acord d'iniciació.

2.1.- Sobre la naturalesa de les dades facilitades per part de l'IAS a l'Ajuntament de (...).

L'IAS afirmava que les dades personals facilitades *“de bona fe, i en benefici de la pacient no podien vulnerar la intimitat de la pacient”*. Assenyalava l'IAS que *“conèixer que som usuaris d'un Centre d'Atenció Primària, o el metge que ens pot atendre”* no vulnera la intimitat de la denunciant en el sentit que hom pot conèixer la relació de metges i personal assistencial que presten servei en un Centre d'Atenció primària, així com les persones qui són usuàries o adscrites a una ABS.

La instructora d'aquest procediment ja va argumentar a la proposta que no es pot confondre el dret a la intimitat amb el dret fonamental a la protecció de dades, tal com va advertir el Tribunal Constitucional a la Sentència núm. 292/2000, de 30 de novembre, en la qual va distingir de forma molt clara aquests dos drets fonamentals. A aquest respecte, resulta molt il·lustratiu el raonament que fa el Tribunal Constitucional en la sentència esmentada, concretament al Fonament Jurídic Sisè:

“La función del derecho fundamental a la intimidad del art. 18.1 CE es la de proteger frente a cualquier invasión que pueda realizarse en aquel ámbito de la vida personal y familiar que la persona desea excluir del conocimiento ajeno y de las intromisiones de terceros en contra de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

su voluntad (por todas STC 144/1999, de 22 de julio, F. 8). En cambio, el derecho fundamental a la protección de datos persigue garantizar a esa persona un poder de control sobre sus datos personales, sobre su uso y destino, con el propósito de impedir su tráfico ilícito y lesivo para la dignidad y derecho del afectado. En fin, el derecho a la intimidad permite excluir ciertos datos de una persona del conocimiento ajeno, por esta razón, y así lo ha dicho este Tribunal (SSTC 134/1999, de 15 de julio, F. 5; 144/1999, F. 8; 98/2000, de 10 de abril, F. 5; 115/2000, de 10 de mayo, F. 4), es decir, el poder de resguardar su vida privada de una publicidad no querida. El derecho a la protección de datos garantiza a los individuos un poder de disposición sobre esos datos. Esta garantía impone a los poderes públicos la prohibición de que se conviertan en fuentes de esa información sin las debidas garantías; y también el deber de prevenir los riesgos que puedan derivarse del acceso o divulgación indebidas de dicha información. Pero ese poder de disposición sobre los propios datos personales nada vale si el afectado desconoce qué datos son los que se poseen por terceros, quiénes los poseen, y con qué fin.”

(...)

“De este modo, el objeto de protección del derecho fundamental a la protección de datos no se reduce sólo a los datos íntimos de la persona, sino a cualquier tipo de dato personal, sea o no íntimo, cuyo conocimiento o empleo por terceros pueda afectar a sus derechos, sean o no fundamentales, porque su objeto no es sólo la intimidad individual, que para ello está la protección que el art. 18.1 CE otorga, sino los datos de carácter personal. Por consiguiente, también alcanza a aquellos datos personales públicos, que por el hecho de serlo, de ser accesibles al conocimiento de cualquiera, no escapan al poder de disposición del afectado porque así lo garantiza su derecho a la protección de datos. También por ello, el que los datos sean de carácter personal no significa que sólo tengan protección los relativos a la vida privada o íntima de la persona, sino que los datos amparados son todos aquellos que identifiquen o permitan la identificación de la persona, pudiendo servir para la confección de su perfil ideológico, racial, sexual, económico o de cualquier otra índole, o que sirvan para cualquier otra utilidad que en determinadas circunstancias constituya una amenaza para el individuo”

El dret fonamental a la protecció de dades atorga a l'individu una sèrie de facultats de control de les seves dades de caràcter personal, amb independència de que aquestes siguin íntimes, o que puguin o no ser conegudes per una generalitat de persones o institucions.

Aclarit doncs l'àmbit d'aplicació del dret a la protecció de dades per diferenciar-lo del dret a la intimitat, convé analitzar quines són les dades relatives a la persona denunciant facilitades per l'IAS a l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament i si aquestes dades, tal com advocava l'IAS, serien públiques i notòries. Segons es desprèn de l'anotació efectuada a la història clínica de l'aquí denunciant per la doctora, aquesta va revelar a la tècnica de l'Àrea de Ciutadania les següents dades: a) la identitat del metge amb qui s'havia visitat, b) que havia iniciat tractament; i, c) que havia de tornar a la consulta en el transcurs de tres o quatre setmanes. El primer que cal evidenciar és que del tipus de dades es desprèn que aquestes només podrien haver estat “*públiques i notòries*” en cas que la mateixa persona denunciant les hagués difós públicament, circumstància que l'IAS no acredita, ni tant sols indiciàriament. Però és que, amb independència d'això, cal posar en relleu que les dades revelades són dades relatives a la salut de la persona aquí denunciant, les quals tenen la condició d'especialment protegides:

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Així, l'article 5.1.g) del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD defineix com a *"Dades de caràcter personal relacionades amb la salut"* aquelles *"informacions que concerneixen la salut passada, present i futura, física o mental, d'un individu (...)"*

En relació amb aquesta tipologia de dades, la LOPD preveu un règim més estricte per al seu tractament i cessió. Així, l'apartat 3 de l'article 7, relatiu a *"les dades especialment protegides"*, disposa que les dades de caràcter personal que facin referència a la salut només poden ser recollides, tractades i cedides quan, per raons d'interès general, així ho disposi una llei o l'afectat hi consenti expressament, qüestió aquesta que s'analitza seguidament.

2.2.- Sobre l'existència d'una habilitació legal per a la revelació de les dades personals de la persona denunciant.

Al seu escrit d'al·legacions l'IAS exposava que la revelació de dades de la persona denunciant per part de la doctora a la *"treballadora de l'Ajuntament"*, s'efectuà en el marc del treball "transversal" que realitzen els professionals sanitaris *"amb altres departaments i entitats, ja que els determinants que influeixen en la salut poden ser genètics d'estils de vida, de condicions de vida i de condicions socioeconòmiques com l'habitatge, el treball, etc"*. A més, l'IAS afegia que les dades foren aportades prèvia petició de l'Ajuntament, petició que aquest va justificar en atenció a *"solucionar problemes de convivència i ajuda en aspectes personal de la pròpia pacient"*.

Com s'ha avançat a l'apartat precedent, les dades relatives a la salut només poden ser objecte de comunicació en cas que concorri el consentiment exprés de la persona afectada, o bé una habilitació legal. En relació amb el cas que ens ocupa, és obvi que la revelació de dades efectuada per l'IAS a l'Ajuntament –en concret, a l'Àrea de Ciutadania- és un tractament de dades per al qual la persona denunciant no havia donat el seu consentiment, ja que precisament és el què va denunciar davant aquesta Autoritat. Tampoc la normativa que preveu l'intercanvi d'informació i la coordinació entre els serveis socials i els serveis sanitaris - invocada genèricament per l'IAS-, no habilitaria aquesta revelació d'informació per part de l'IAS a l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament, i això pel que seguidament s'indica.

La coordinació interadministrativa està prevista a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. Concretament, el seu article 5.k) determina el següent:

"Coordinació: El sistema de serveis socials s'ha de fonamentar en l'actuació coordinada entre els diversos sistemes de benestar social, que inclouen l'educació, la salut, les pensions, el treball i l'habitatge, entre les administracions públiques i entre aquestes i la societat civil organitzada, amb la finalitat d'establir actuacions coherents i programes d'actuació conjunts".

Per la seva banda, l'article 39 de la mateixa norma preveu el següent:

"1. El Govern i el departament competent en matèria de serveis socials han de vetllar per garantir la coordinació i la integració adequades del sistema de serveis socials amb els altres sistemes que contribueixen al benestar de les persones."

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2. Les mesures de coordinació s'han de dirigir especialment als àmbits de salut, educació, ocupació, justícia, habitatge i cultura i han de garantir l'intercanvi de la informació necessària per a detectar situacions d'alt risc social i intervenir-hi".

Per acabar, la Disposició addicional dotzena de la Llei 12/2007, afegida per art. 211.14 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, preveu expressament l'intercanvi d'informació entre els serveis socials i els serveis de salut en els següents termes:

"Intercanvi d'informació entre el Sistema Públic de Serveis Socials i el Sistema Públic de Salut S'habilita les administracions públiques competents en matèria de serveis socials perquè puguin accedir, sense el consentiment previ de les persones interessades, a les dades identificatives i el codi d'identificació personal (CIP-AUT) assignat pel Servei Català de la Salut, pel que fa a les que es troben incloses en el Registre central de persones assegurades del departament competent en matèria de salut, amb la finalitat d'intercanviar informació entre el sistema públic de serveis socials i el sistema públic de salut en els casos en què la normativa vigent ho permeti, quan sigui necessari per a atendre les persones de manera integral, abordant coordinadament llurs necessitats assistencials, socials, laborals i de salut".

Tal com argumentà la instructora, dels termes en que estan redactats els anteriors preceptes es desprèn que quan aquests habiliten la coordinació i l'intercanvi d'informació entre serveis, ho fan sempre i quan un dels subjectes d'aquest intercanvi formi part de l'estructura del sistema públic de serveis socials definit a l'article 15 Llei 12/2007 (1. *El sistema públic de serveis socials (...) s'estructura en serveis socials bàsics i en serveis socials especialitzats*) i el Decret 284/1996, de 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials, estructura de la qual no formaria part l'Àrea de Ciutadania de l'Ajuntament on prestava serveis la persona que va contactar amb la doctora de l'IAS; o si més no, que l'intercanvi d'informació es produeixi en el marc d'una actuació dels Serveis Socials. En aquest sentit cal destacar que l'Ajuntament disposa d'un Àrea específica de Serveis Socials perfectament diferenciada de l'Àrea de Ciutadania –fins al punt que depenen orgànicament de responsables polítics diferents– i que l'intercanvi d'informació en el cas que ens ocupa no es produï en el si d'una actuació dels dits Serveis Socials. Així les coses, les normes habilitadores de l'intercanvi d'informació no serien d'aplicació en el cas que aquí ens ocupa de revelació d'informació entre els serveis de salut i l'Àrea de Ciutadania

Per afegit a l'anterior, i tal com exposà la instructora a la proposta, es considera que, inclús en el negat supòsit que la informació relativa a la persona aquí denunciant l'hagués facilitat l'IAS a l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament, la naturalesa del conflicte que va donar lloc a l'intercanvi d'informació –un mer conflicte veïnal– no justificaria la revelació de les dades controvertides, d'acord amb el criteri mantingut per aquesta Autoritat en el dictamen CNS 37/2015, emès amb motiu d'una consulta formulada per un consorci hospitalari, respecte la possibilitat de poder compartir dades entre les entitats socials i de salut de la comarca. En aquest dictamen s'argumentava el següent:

"La normativa esmentada (art. 41.3 Llei 15/1990 i art. 39 LSS) podria habilitar la comunicació de les dades citades en la consulta sense consentiment dels afectats, sempre que la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

coordinació entre els serveis assistencials i els serveis socials així ho requereixi als efectes de l'atenció sanitària que rep l'afectat, i només en relació amb les persones ateses per ambdós serveis (assistencial i social). Cal, doncs, que la prestació social que es dona a una persona concreta vagi lligada i repercuteixi al seu tractament de salut, per tal de resultar legítima la connexió entre la informació d'un i altre servei.

En aquests termes es pot considerar que existeix habilitació legal suficient per a la comunicació de les dades explicitades en la consulta, al Fitxer, en aquells casos en què l'atenció que presten els serveis socials a una persona concreta tingui repercussió en la seva salut, en base a la normativa estudiada”.

2.3.- Sobre la resposta donada a la petició de la persona aquí denunciant.

L'IAS exposava que va rebre un escrit de la persona denunciant queixant-se dels mateixos fets que han estat objecte d'aquest procediment, pel qual sol·licitava que les seves dades no fossin comunicades a cap persona/entitat. L'IAS manifestava que va accedir a la petició efectuada per l'aquí denunciant *“introduït en el seu historial clínic la voluntat expressa de la pacient”, el que “constata el desig i predisposició de l'ABS de (...) per respectar la voluntat de la denunciant”.*

Sobre això, és suficient advertir que el fet d'haver estimat la pretensió esmentada de la persona afectada, no altera els fets declarats provats en aquest procediment, ni tampoc la seva qualificació jurídica.

De conformitat amb l'exposat al apartats precedents, es considera que les al·legacions formulades per l'IAS en el si d'aquest procediment sancionador no poden reeixir.

3.- En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius a la vulneració del deure de secret, cal acudir a l'article 10 de la LOPD, el qual preveu el següent:

“El responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les, obligacions que subsisteixen fins i tot després de finalitzar les seves relacions amb el titular del fitxer o, si s'escau, amb el seu responsable”.

El deure de secret comporta, segons disposa l'article 10 de la LOPD, el deure de guardar les dades personals objecte de tractament. Les obligacions del secret professional i custòdia de les dades que disposa el citat precepte, suposa una garantia que la informació registrada no traspasarà l'àmbit del responsable del fitxer o tractament, assegurant així al titular de les dades tractades que aquestes no seran conegudes per terceres persones, llevat el que disposen altres preceptes de la LOPD. És a dir, l'obligació establerta a l'article 10 de la LOPD té com a finalitat evitar que, per part del responsable del fitxer i els qui intervinguin en qualsevol fase del tractament, es produeixin filtracions de dades personals no consentides per les persones titulars de les mateixes. Així, l'Audiència Nacional ha declarat en la seva Sentència de 30/06/2015: *“El deber de secreto profesional que recoge el precepto en relación con los datos de carácter personal comporta que el responsable no pueda revelar ni dar a conocer su contenido, con el alcance que prevé su tenor literal, como exigencia elemental a la protección de los datos personales, garantizando el control por su titular sobre su uso y*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

destino. De modo que su infracción supone un claro atentado a la privacidad de dichos datos personales, provocando un acceso a estos, inconsentido por su titular, por parte de terceros no legitimados, que podrían hacer uso de los mismos sin control alguno por su titular."

En aquest mateix sentit, la Sentència de l'Audiència Nacional de data 29/03/2006 es pronuncia al fonament de dret tercer en els termes següents:

"El deber de secreto profesional que incumbe a los responsables de ficheros automatizados, recogido en el artículo 10 de la Ley Orgánica 5/1992, comporta que el responsable -en este caso, la entidad bancaria recurrente- de los datos almacenados -en este caso, los derivados de la cuenta bancaria de la denunciante- no se pueden revelar ni dar a conocer su contenido teniendo el "deber de guardarlos, obligaciones que subsistirán aún después de finalizar sus relaciones con el titular del fichero automatizado o, en su caso, con el responsable del mismo" (artículo 10 citado).

Este deber es una exigencia elemental y anterior al propio reconocimiento del derecho fundamental a la libertad informática a que se refiere la STC 292/2000, y por lo que ahora interesa, comporta que los datos tratados automatizadamente, como son los datos relativos a la información fiscal, no pueden ser conocidos por ninguna persona o entidad, pues en eso consiste precisamente el secreto.

Este deber de sigilo resulta esencial en las sociedades actuales cada vez más complejas, en las que los avances de la técnica sitúan a la persona en zonas de riesgo para la protección de derechos fundamentales, como la intimidad o el derecho a la protección de los datos que recoge el artículo 18.4 de la CE. En efecto, este precepto contiene un "instituto de garantía de los derechos a la intimidad y al honor y del pleno disfrute de los derechos de los ciudadanos que, además, es en sí mismo un derecho o libertad fundamental, el derecho a la libertad frente a las potenciales agresiones a la dignidad y a la libertad de la persona provenientes de un uso ilegítimo del tratamiento mecanizado de datos" (STC 202/2000). Este derecho fundamental a la protección de los datos "persigue garantizar a esa persona un poder de control sobre sus datos personales, sobre su uso y destino" (STC 292/2000) que impida que se produzcan situaciones atentatorias con la dignidad de la persona, "es decir, el poder de resguardar su vida privada de una publicidad no querida."

A l'últim, també l'Audiència Nacional en la seva Sentència de 12/11/2009, en el fonament de dret cinquè exposa el següent:

"Este deber de secreto pretende que los datos personales no puedan conocerse por terceros, salvo en los supuestos recogidos en otros preceptos de la LOPD, como el Art. 11 (comunicación de datos) o el artículo 12 (acceso a los datos por cuenta de terceros).

En definitiva, el deber de secreto trata de salvaguardar o tutelar el derecho de las personas a mantener la privacidad de sus datos de carácter personal y el poder de control o disposición sobre los mismos. Este deber de secreto está lógicamente relacionado con el secreto profesional que, según el auto del Tribunal Constitucional de 11 de diciembre de 1989 "... se entiende como la sustracción al conocimiento ajeno, justificada por razón de una actividad, de

datos o informaciones obtenidas que conciernen a la vida privada de las personas". El deber de secreto en el tratamiento de datos personales, tiene la misma fundamentación jurídica, pero se refiere al ámbito estricto del tratamiento de los datos personales, para que el responsable del fichero y, cualquier persona que intervenga en el tratamiento, esté obligado al mantener la confidencialidad de tales datos personales."

Doncs bé, tal com indicava la persona instructora, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, el qual és constitutiu de la infracció greu prevista a l'article 44.3.d) de la LOPD, que tipifica com a tal:

"La vulneració del deure de guardar secret sobre el tractament de les dades de caràcter personal al qual es refereix l'article 10 d'aquesta Llei".

4.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. En el present cas, però, tal com indicava la instructora, esdevé innecessari requerir mesures correctores dels efectes de la infracció atès que es tracta d'un fet puntual ja consumat.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Institut d'Assistència Sanitària ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3.d) en relació amb l'article 10; ambdós de la LOPD, sense que resulti necessari requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4t.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Institut d'Assistència Sanitària.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord 3r del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23/06/2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la LPAC o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de la LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)